

اصلاح صاف نشدن کامل زانو (Flexion Contracture) باعمل جراحی

مجله نظام پزشکی

سال هشتم ، شماره ۴ ، صفحه ۲۲۸ ، سال ۱۳۶۱

دکتر کیکاووس حیدریان ، دکتر محمود جبل عاملی ، دکتر خسرو تبدر *

روش سوم :

توأم نمودن دو روش بالا است که ایندا نوج نرم آزاد بیشوند ، سپس در همان جله و یا پس از مدتی کشش اعمال جراحی استخوانی انجام میگردد .

اشکال اساسی در این اعمال جراحی تحت کشش قرار گرفتن عرقوق ، اعصاب و پوست بعد از عمل جراحی و اصلاح تغییر شکل زانو میباشد که در صورت عدم توجه ممکن است باعث فلنج عصبی و در معرض خطر قرار گرفتن جریان خون عضو و حتی منتهی شدن به قطع عضو گردد و بالاخره کم آوردن پوست پس از اتمام عمل جراحی میباشد .

در این مقاله تابع ۲ زانوی عمل شده در ۲۹ بیمار با Flexion Contracture شدید به روش اول که در مدت ۵ سال از اول فروردین ماه سال ۱۳۵۴ تا اول فروردین ماه سال ۱۳۵۹ در بیمارستان شفا یحیائیان توسط جراحان ارتودپدی این مرکز و یا تحت نظر آنان توسط دستیاران این مرکز انجام شده مطالعه و مورد بررسی قرار گرفته است .

روش بررسی :

از ۴۲ زانو در ۲۹ بیمار که مورد مطالعه قرار گرفته است ، ۱۰ تن زن و ۱۹ تن مرد بودند و در ۱۶ تن یک طرفه و در ۱۳ تن دوطرفه بوده است .

مقدمه :

صاف نشدن کامل زانو (Flexion Contracture) یکی از مشکلات ارتودپدی و یکی از عوارض شایع پولیومیولیت است . متأسفانه درمان این عارضه در دو دهه اخیر چندان مورد توجه قرار نگرفته و مطالب جدیدی نیز در مورد آن در مجلات علمی دنیا بدچاپ نرسیده است .

این ناهنجاری در درجات خفیف باعث بد راه رفقن و اشکال در راه رفقن میشود و در درجات شدید بیمار را از راه رفقن محروم میسازد .

اصلاح این عارضه از سه طریق ممکن است :

روش اول :

اصلاح از طریق آزاد کردن نوج نرم اطراف زانو (Soft Tissue Release) بخصوص عضلات خم کننده زانو و کپسول قسمت خلفی زانو و بعد استفاده از کشش و یا گچ گیری و اصلاح تدریجی توسط Wedge کردن گچ میباشد (۱) .

روش دوم :

اصلاح از طریق اعمال جراحی استخوانی است که شامل استئوتومی ناحیه سوپراکوندیلار استخوان ران و یا استئوتومی قسمت بالای استخوان تبیبا می گردد (۲) .

* بیمارستان شفا یحیائیان - تهران .

۱- بصورت حرف لاتین S باز شده (Lazy s) روش Putti که در اکثر زانوها این نوع انجام شده است (۳۴ زانو) (۱۰ و ۳۴).
 ۲- برش بصورت ۲ خط مستقیم طولی در سمت داخلی و خارج زانو روش Wilson که در ۶ زانو انجام شده است (۱۶).
 ۳- برش عرضی که به موازات و یا روی چیزی عرضی پشت زانو انجام گرفته است (۳ زانو). اهمیت نوع برش از این نظر است که پس از اصلاح تغییر شکل زانو کمبود پوست خواهد داشت و چون در ناحیه رکبی عناصر تشريحی مهمی مثل عروق و اعصاب و مفصل قرار گرفته است، اگر پس از عمل جراحی کمبود پوست داشته باشیم، نسوز مزبور در عرض هوا قرار میگیرد و صدمه میبینند، پس از برش پوستی، عضلات خم کننده زانو (Hamstrings) که شامل دو سر رانی Biceps Femoris در خارج و خیاطه Semimem و راست داخلی Gracilis و نیمه غشائی Sartorius ونیمه وتری branosus Semitendinous در داخل را قطع کرده سپس دوسر عضله گاستر و کنمیوس در بالا در محل چسبندگی به فمور را قطع میکنیم و پس از کثار کشیدن عروق و اعصاب، کپسول خلفی را در ناحیه مفصل بصورت عرضی کاملاً برید پس از هموستاناز کامل، زیر پوست و پوست دوخته میشود. در مرور لیگمان منقطع خلفی زانو Post Cruciate Lig. باید گفته شود که از ۴۲ زانو فقط در دو مرد مورد قطع شده است.

برنامه بعد از عمل : برای ۳۲ زانو بعد از عمل کشش گذاشته شده در این بین (برطبق سلیقه جراح) برای ۲۹ زانو کشش پوستی (Skin Traction) (Skeletal Traction) بوده است برای ده زانو نیز بلا فاصله بمناسبت عمل کج گرفته شده و بقیه بدشکلی زانو بوسیله وچ کردن تصحیح شده است. باید توجه داشت که در زانوهای درمان شده با کشش، ۳۲ زانو بلا فاصله بعد از عمل و در ۱۰ زانو چند روز بعد از عمل (بین هفتاد اول و دوم) کشش شروع گردیده است و در این مدت بیمار در تخت بوده و سعی در تصحیح بدشکلی زانو نمیشده و از گج با اسپلینت نیز استفاده نمیشده است.

مدتی که بیمار در کشش بوده	تعداد زانو	پولیو	غیر پولیو
کمتر از ۳ هفته	۱۳	۱۱	۲
بین ۳ تا ۶ هفته	۱۱	۸	۳
بیش از ۶ هفته	۸	۳	۵

جدول شماره ۴ - مدت کشش کا اصلاح بدشکلی

همانطور که در جدول شماره ۲ دیده میشود بنظر میرسد که بیماران

سن : اکثر بیماران عمل شده در سنین بین ۱۰ تا ۲۰ سال بوده اند بطوریکه در دهه اول ۹ تن، دهه دوم ۱۷ تن و دهه سوم ۳ تن بوده اند.

علت : علل Flexion contracture در این ۴۲ زانو در جدول شماره یک مشاهده میشود.

علت	تعداد زانو	تعداد بیمار
polio	۲۸	۲۰
Arthrogryposis	۶	۳
Spastic Cerebral palsy	۲	۲
Transverse myelitis	۲	۱
Septic Knee (T. B.)	۱	۱
Myelomeningocele	۲	۱
Nail patella synd.	۱	۱

جدول شماره ۱ - علل و فراوانی علت بیماری

دامنه Flexion Contracture بین ۳۰ تا ۱۱۰ درجه نوسان داشته که اکثر آن بین ۲۰ تا ۹۰ درجه بوده است. بطور کلی در ۴ زانو کمتر از ۴۰ درجه و در ۱۴ زانو بین ۴۰ تا ۷۰ درجه و در ۱۹ زانو بین ۷۰ تا ۹۰ درجه و در ۵ زانو بیشتر از ۹۰ درجه بوده است.

مدت پیگیری :

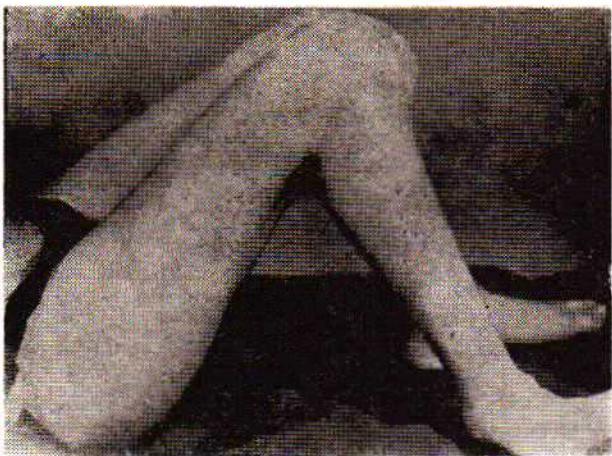
مدت پیگیری (Follow up) بین ۶ ماه تا ۵/۵ سال بوده که در ۲۵ زانو بیش از دو سال و در بقیه بین ۶ ماه تا ۲ سال بوده است.

طرز راه رفتن :

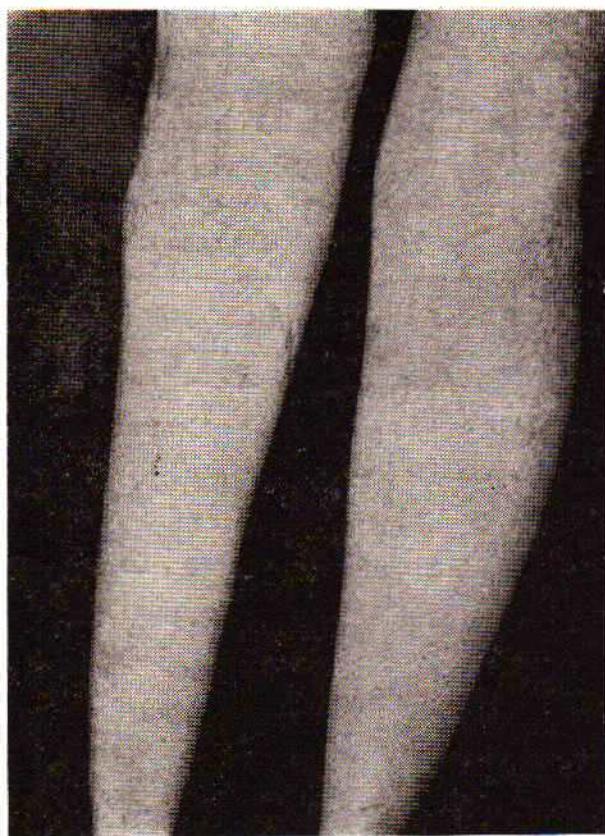
از ۲۹ بیمار فقط ۳ بیمار قادر به راه رفتن روی پاهای خود بودند و این بیماران نیز کمتر از ۴۰ درجه زانو داشتند. همچنین علت مراجعته در این ۲۹ بیمار وجود بدشکلی در زانو و عدم راه رفتن روی پاهایها و بالاخره بد راه رفتن بوده است. هبچکدام از درد شاکی نبوده اند.

روش عمل :

پس از بیهوشی عمومی بیماران را روی شکم خوابانده و با استفاده از تور نیکه عمل جراحی روی ناحیه رکبی Poplitea سورت گرفته است. نوع برش پوستی یکی از سه برش زیر بوده است.

شکل شماره ۱ - زانوی یکی از بیماران قبل از عمل جراحی

شکل شماره ۲ - همان زانو پس از عمل جراحی، به برش محل عمل توجه شود

Flexion Contracture بوده است، پس میتوان گفت هرچه میزان فلکشن کنتراکچر بیشتر باشد احتمال نکروز پوستی بیشتر است. ازین ۹ زانو که دچار اختلال درجوش خوردن زخم ناحیه عمل شده بودند، ۶ زانو (درین ۲۲ زانو) بلا فاصله بعد از عمل کشش شروع شده است و در ۳ زانو (درین ۱ زانو) کشش در هفته دوم بعد از عمل شروع شده است. پس بنظر میرسد که زمان شروع کشش بعد از عمل در نکروز پوستی نقش چندانی ندارد.

۴- عود (Recurrence): در ۶ زانو دیده شد (۱۴/۳ درصد)

مبتلی به پولیومیلیت اکثرأ احتیاج به مدت کمتری کشش دارند (کمتر از ۶ هفته) و در مقایسه بیماران غیرمبتلی به پولیومیلیت احتیاج به مدت بیشتری کشش دارند.

مقدار وزنه کشش اکثرأ بین ۱ تا ۲ کیلو گرم بوده و فقط در ۴ زانو بیش از ۲/۵ کیلو گرم بوده است. ادامه درمان بعد از اتمام کشش بدین ترتیب بوده که برای بیماران گچ گرفته (گچ بلند پا) و ۶ هفته بعد باز میشده است و اورتوز جهت بیماران درخواست میگردد و تا آماده شدن اورتوز بیماران شبهای از اسپیلن کچی (Spilint) استفاده میکردند و روزها فیزیوتراپی برای زانوها انجام میدادند.

مدت بستری شدن بیماران در بیمارستان بطور متوسط ۲ ماه بوده است.

میزان اصلاح بدشکلی زانو: از ۴۲ زانوی مورد درمان، ۳ زانو اصلاح کامل نشد که در ۲ زانو با استئوتومی در قسمت بالائی تیبا (Upper Tibia Osteotomy) و در یک زانو، استئوتومی در ناحیه سوپراکوندیلار فمور اصلاح کامل بعمل آمد.

چگونگی راه رفتن: بعد از اصلاح کامل تغییر شکل زانو، بجز یک بیمار بقیه بیماران توانستند با بربوس بلند پا - Knee Ankle Foot orthosis (K. A. F. O.) با یا بدون چوب (Zier بدل راه برونده و آن یک تن نیز مبتلا به Myelitis) بود که بعد از عمل مجبور شد از صندلی چرخدار استفاده کند.

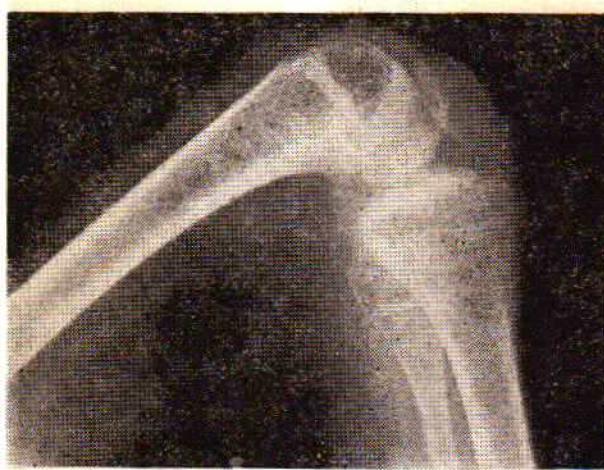
عوارض:

عوارض پوست محل عمل ناحیه رگبی Poplitea: ۹ زانو دچار اختلال درجوش خوردن زخم و یا از بین رفتن قسمتی از پوست (Slough) شدند که در ۲ زانو با پیوند پوست و در ۷ زانو دیگر با پانسمان ساده بهبود یافتند، باید توجه داشت که در هر دو زانویی که در آنها پیوند پوست انجام گردید، بیماران غیر پولیو بودند.

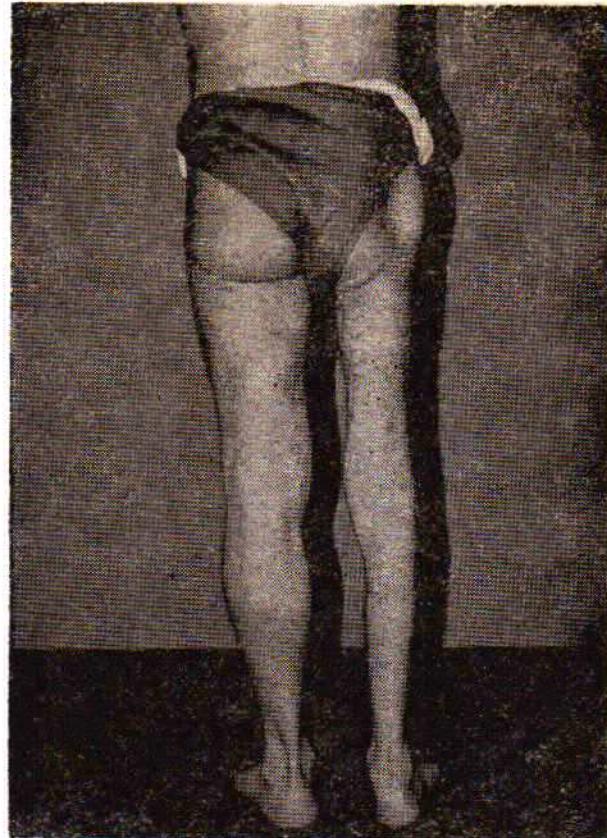
درصد	نکروز پوستی	زانوهای عمل شده	
		تعداد زانو	پولیو
۲۱/۴	۹	۴۲	
۱۴/۲	۴	۲۸	
۳۵/۶	۵	۱۴	غیر پولیو

جدول شماره ۳- شیوع نکروز پوستی در رابطه با علت بیماری

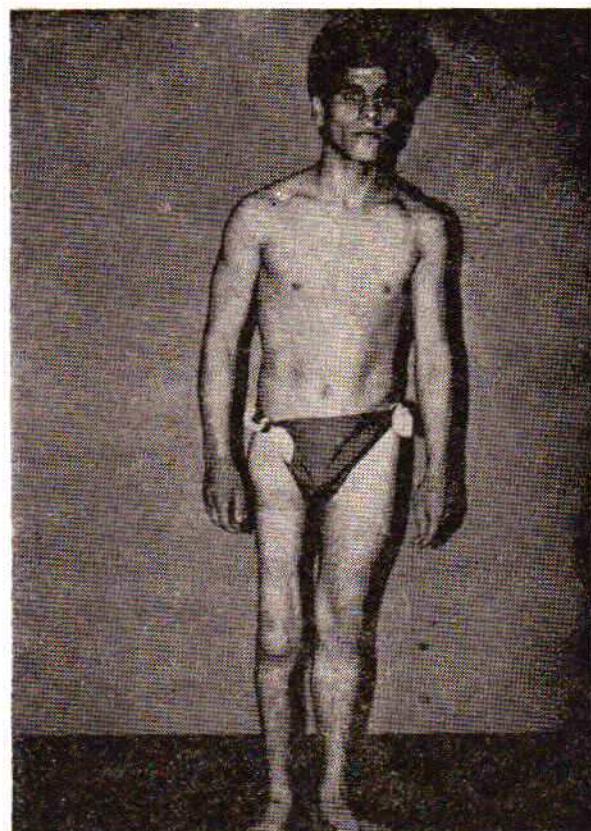
از جدول شماره ۳ چنین میتوان نتیجه گرفت که احتمال اشکالات پوستی در ناحیه عمل در بیماران مبتلا به غیر پولیومیلیت بیشتر بوده است. از ۹ زانویی که دچار نکروز پوستی گردیده اند، ۸ زانو بین ۷۰ تا ۱۰۰ درجه فلکشن کنтраکچر دارا بودند و هر دو زانویی که منجر به پیوند پوست در ناحیه عمل شده، دارای ۹۰ و ۹۵ درجه

شکل شماره ۵- پرتوگاری نیم رخ زانوی یکی از بیماران قبل از عمل جراحی

شکل شماره ۳- همان بیمار پس از اصلاح بدشکلی زانو در حال استاده از پشت

شکل شماره ۴- همان بیمار پس از اصلاح بدشکلی زانو در حال استاده از رو برو

که ۴ زانو غیرپولیو (۲۸/۵ درصد بیماران غیرپولیو) و ۲ زانو مبتلا به پولیو (۷٪ بیماران مبتلا به پولیو) بود که در هر ۲ زانو مبتلا به پولیو بالا فاصله بعداز عمل گنج گرفته شد و با روش وج نمودن بد شکلی اصلاح گردید و در هر دو مورد بیماران بیشتر از ۱۷ سال داشتند، در حالیکه از بین ۷ زانوی مبتلا به پولیو که باروش Wedging Cast درمان شده اند، در ۲ زانو عود وجود داشته است. در هیچ کدام از بیماران مبتلی به پولیومیلیت که با تراکشن درمان شده اند عود دیده نشده است. هر چند با اعداد کوچک نتیجه گیری علمی صحیح مقدور نیست، با این وجود احتمالاً این خود نشان دهنده هزینه کشش بر روش Wedging Cast میباشد. در زانوهایی که عود وجود داشته است ۴ زانو کمتر از ۶۰ درجه و فقط ۲ زانو بیش از ۶۰ درجه بدشکلی داشتند و این نشان میدهد که عود با درجه بد شکلی ارتباطی ندارد. پس عوامل موثر در عود شامل موارد زیر است:

- ۱- علت که در درجه اول اهمیت قرار دارد که در بیماران غیرپولیو بیشتر دیده میشود.
- ۲- روش درمانی که کشش بعداز عمل بر روش Wedging Cast مزیت دارد.
- ۳- میتوان گفت که میزان فلکشن کنترل کچر اولیه در میزان عود اثر ندارد.
- ۴- احتمالاً سن بالا میزان عود را زیادتر میکند.

عوارض دیگر :

در بین بیمارانی که بعداز عمل برای آنها کشش گذاشته شده بود، افزایش فشارخون وجود نداشت. ولی در ۳ زانو که بعداز عمل بالا فاصله برای آنها گنج گرفته شد و گنج وج شده بود، بعداز وج افزایش فشارخون دیده شد که بعداً طبیعی گردید. در یک زانو که بعداز عمل برای وی گنج گرفته شده بود علامت Peroneal Nerve Palsy دیده شد که بعداً بهبود یافت.

شکل شماره ۷- پرتوگاری فیروخ یکی از بیماران پس از اصلاح بدشکلی زانو درجه فلکشن کنتر اکچر بالاتر باشد احتمال نکروز پوستی بیشتر است.

۱۰- ب Fletcher میرسد که قطع ایگمان متقاطع خلفی Post Cruciate lig. ضرورتی ندارد.

۱۱- نایباتی (Instability) مفصل زانودارین نوع عمل خیلی مورد توجه نیست. چون بیماران پس از عمل باید از بریس استفاده نمایند.

۱۲- از نتایج مهم این عمل اینست که میتوان بیمارانی را که روی زمین میخزند با بریس باند روی دوپا راه انداخت.

۱۳- یکی از معاایب این روش در شرائط فملی با توجه به کمبود تخت بیمارستانی، بستره شدن طولانی بیماران در بیمارستان میباشد.

در خاتمه باید گفته شود که مطالات دیگری که مر بو ط به استئوتومی در قسمت بالای تibia Upper Ttibia Ost. و استئوتومی در ناحیه سوپر کوندیلار ران برای درمان Flexion Contracture زانو است در حال انجام میباشد که در آینده نتایج آنها در مقایسه با این دسته ارائه خواهد شد.

REFERENCES :

- 1- campbell's operative orthopaedics. Vol. 2. P: 1219, 1971. Vol 1: P. 948, 1980.
- 2- Pediatric orthopaedics: Mibran O. Tachdjian. Vol 2 : P, 971, 1972.
- 3 - Putti, V. : Popliteal capsulotomy in the treatment of flexor contracture of the knee, J. Bone, Joint, Surgery. 11: 40, 1929.
- 4- Wilson, P. D. : Post capsulotomy in the treatment of flexor retractions of the Knee, Chir . Organi, Mov. 5: 11, 1921.

شکل شماره ۸- پرتوگاری رو بروی یکی از بیماران پس از اصلاح بدشکلی زانو نتیجه‌گیری :

۱- با روش بالا میتوان بدون کوتاه کردن عضو درجهات شدید فلکشن کنتر اکچر را درمان نمود.

۲- در بیماران مبتلا به پولیو نتایج خوبی بهتر از انواع دیگر است.

۳- برش هفتراست ۵ Lazy باشد.

۴- بعد از عمل بهتر است که از کشش پوستی بین ۱ تا ۲ کیلو استفاده کرد و احتیاج نیست که وزنه را زیاد نمود و بدشکلی زانو با همین مقدار وزنه بتدربیج اصلاح میشود.

۵- گچ گیری بلا فاصله بعدها عمل ووج (wedge) کردن آن احتمال عود و عوارض دیگر را زیاد میکند.

۶- شایعترین عارضه اشکال در جوش خوردن زخم بوده که با توجه به محل رکبی بسیار خطرناک است.

۷- در بیماران غیرپولیو احتمال نکروز پوستی بیشتر است.

۸- شروع کشش بلا فاصله بعد از عمل و یا چند روز بعد از عمل تفاوت چندانی در بخطر اندآختن پوست ندارد.

۹- درجه نقص عضو اولیه نسبتی با میزان عود ندارد ولی هرچه